

Sexagesima

Psalmer: 211, Ps 33:1, 210, 343, 217, 410

Texter: Ps 119:129-136, **Rom 10:10-17**, Joh 7:40-52

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Jesus vår Frälsare och Herre, sänd din Ande så vi tar emot och bevarar ditt ord i troende hjärtan. Låt ditt ord bli vår skatt och glädje. Amen

Romarbrevet visar följderna av hur man ställer sig till Guds allmänna uppenbarelse i naturen, och Guds särskilda uppenbarelse i sitt ord. Brevet visar konsekvenserna av förkasta Guds uppenbarelse, eller ta emot den i tro. Det är en beskrivning av förhärdelse eller helgelse hos enskilda och hela folk. Det är en beskrivning av Guds mäktiga gärningar, och Guds kraft att frälsa genom evangelium - i skarp kontrast till mänsklig oförmåga och syndens konsekvenser. Brevets nyckelverser hittar vi alldeles i början, i kap 1:16-17, där Paulus skriver: *Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälsar var och en som tror, först juden och sedan greken. Rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro, som det står skrivet: Den rättfärdige skall leva av tro.*

Genom historien, ända från begynnelsen, har det bara funnits ett sätt att bli frälst. Det gäller lika för alla oavsett folk, språk, kultur eller tid. Vi blir frälsta endast genom tron på den utlovade Frälsaren som återlöst, förvärvat och vunnit oss med sitt oskyldiga lidande och död. Ett löfte med det innehållit förkunnade Gud i tidernas begynnelse för våra första föräldrar, på syndafallets dag. Ingen ändring har skett genom årtusenden. Fast vår text främst talar om judarna så är den tillämplig på alla, oavsett folk eller härstamning, oavsett om de levde på Gamla testamentets tid eller idag: det finns ingen frälsning utan tro, och det finns ingen tro utan att man först hör budskapet om Guds frälsning. Ingen blir alltså frälst automatiskt genom sin härstamning, och ingen blir frälst genom sina egna gärningar. Vår text framställer det som ett härligt uppdrag för oss som lärt känna Jesus att föra Kristi ord vidare till andra. Vi kan alla säga med Paulus: *jag skäms inte för evangelium, det är en Guds kraft till frälsning för var och en.*

Alla har behov av Guds frälsning oavsett om de inser det eller inte. En sak är säker i denna osäkra värld, och det är att var och en måste dö och sedan ställas inför Guds dom. Jag vet att många bara håller med om det första, att vi måste dö, men inte det andra, att Gud ska döma oss. Men det är svårt att helt tysta samvetet som Gud laddat med den naturliga lagen. Samvetet dömer oss efter den lagen och säger att Gud ska döma oss för våra synder. Därav ångest inför döden.

Ett sätt att komma undan är att blåneka, att helt enkelt förneka Guds existens. Evolutionsteorin försöker ge en förklaring till allt liv utan Gud, och framställer det dessutom som vetenskap. Det stärker dem som säger att det inte finns någon Gud, och därmed riskerar de att helt missa den dag Gud kallar dem.

Andra tror att de ska kunna bestå inför Gud därför att de förtjänat det. De tänker att de inte är sämre än andra, de har gjort sitt bästa osv. Det är vad som orsakade Paulus den stora sorg han uttrycker i Romarbrevet kapitel 9-11. Judarna hade blivit ombetrodda med Guds särskilda uppenbarelse genom Mose och profeterna men de trodde inte löften. De ville inte acceptera Guds frälsningsplan utan ville bli frälsta på sitt eget sätt, genom att försöka bli bättre än andra av egna krafter. Vilken sorglig historia. Jesus säger på ett ställe: *Ni forskar i Skrifterna, för ni tror att ni har evigt liv i dem. Det är just de som vittnar om mig, men ni vill inte komma till mig för att få liv.*

Att förneka Guds existens för att komma undan eller att lita på egen förtjänst är falska förhoppningar. Det är bara de som litar på Jesus som sin Herre och Frälsare som inte behöver bekymra sig varken om döden eller domen. *Skriften säger: Ingen som tror på honom skall stå där med skam.* Skammen syftar på den skam som kommer när det visar sig att allt man trott varit felaktigt och allt man litat på varit värdelöst. Men den som litar på Jesus kommer inte att bli besviken. Han kan vara säker på att han ska få det löftet lovar: det himmelska arvet.

Detta löfte gäller alla människor. *Det är ingen skillnad mellan jude och grek,* skriver Paulus. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud. Och alla blir frälsta på samma sätt, genom tron på honom som är Herre över allting. Paulus skriver: *Det är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har en och samme Herre, och han ger sina rikedomar åt alla som åkallar honom.*

Gud älskar alla människor och uppehåller alla - alla dagar som står skrivna i hans bok, men han har ett speciellt öga till dem som tror på honom. De kallas hans ögonsten. Åt dem ger han sina rikedomar, oändlig nåd och full förlåtelse, och han låter allt samverka till det bästa för dem som älskar Herren. Ja, allt vi får från honom är goda gåvor och rikedomar. Från vår begränsade horisont kallar vi det vi får gott eller ont. Men allt vi mottar från honom, både gott och ont, är goda gåvor av hans överflödande rikedom. Även den människa som får ett liv som den fattige Lazarus kan vara trygg i Guds vård och ska en dag inse vilken rikedom Gud ger åt alla som åkallar honom i tro. Han låter verkligen allt samverka till det bästa för dem som älskar honom.

Genom att citera Joel understryker Paulus att det inte finns någon skillnad mellan människor då det gäller frälsningen, och det har heller aldrig funnits

någon skillnad. Profeten Joel skriver: *Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.* Var och en som vänder sig till Herren ska få hjälp och vägledning och slutligen frälsning och evigt liv. (Paulus visar med detta citat att han inte gör någon skillnad mellan Jesus och "HERREN" i Gamla testamentet, för han har strax tidigare skrivit: *Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst.*)

Att "åkalla Herren" förutsätter tron. Och trons gåva kan man bara få på ett sätt: genom evangeliet i ord och sakrament. Paulus skriver: *Men hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? Och hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända? Det står skrivet: Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet.*

Till och med stegen av dem som kommer med evangelium beskrivs som ljuvliga. Så ljuvligt är budskapet som de förkunnar.

Fast evangeliet är ett glatt budskap och en Guds kraft till frälsning så blir det förkastat av, kanske de flesta. Vi hörde i evangelietexten hur folk blev söndrade för eller emot Jesus. Det blir så när Gud verkar genom evangelium. Han tvingar ingen. Så ska det inte vara på den yttersta dagen när Gud talar i sin allmakt och kallar till dom. Då ska ingen kunna säga: "jag vill inte". Men det är möjligt att göra motstånd när Herren sänder sina tjänare med det goda budskapet. Då kan människor säga: "jag vill inte" - och många gör det också med katastrofala följder för dem själva.

Med folks otro motbevisar inte evangeliets kraft. Paulus drar tvärtom slutsatsen: *Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.* Därför behöver varje människa höra Kristi ord. Frälsningen genom tron är en underbar gåva från Gud, men den frälsande tron kan inte finnas utan förkunnelsen av evangelium. Det är en förmån för oss att få lyssna till evangeliet om Jesu dyra frälsningsverk. Det är också en förmån för oss att få förkunna evangeliet för andra. Evangeliet är en Guds kraft som frälser var och en som tror. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus för ditt ord som vi fått från dina tjänare profeterna och apostlarna. Bevara ditt ord rent och klart bland oss. Ge oss frimodighet inför domen, i visshet om att du tagit bort alla våra synder. Stärk vår tro genom förkunnelsen om din uppståndelse och seger över döden. Ge oss kraft att vittna om din frälsning och låt ditt ljuvliga evangelium få framgång. Amen.